

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/403/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214201840
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2214201840.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8, proti žalovanému: S. U., nar. XX. H. XXXX, naposledy bytom D. Y., t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou: S. Y., Okresný súd Dunajská Streda, o 749,95 eur a príslušenstvo, za účasti vedľajšieho účastníka: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, Šafárikovo nám.7, IČO: 42362962, zast. advokátom: JUDr. Bohdan Jakubis, Bratislava, Dobrovičova 13, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 26. februára 2014 č. k. 11C/24/2014-54 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej, týkajúcej sa sumy 573 eur a úroku z omeškania z takejto sumy, ako aj v časti trov konania r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu istinu vo výške 749,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z dlžnej sumy od 7.9.2012 do zaplatenia a zaplatiť trovy konania za súdny poplatok za návrh 44,50 eur a trovy právneho zastúpenia právneho zástupcovi žalobkyne 142,22 eur, to všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách; vecne dôvodil tým, že žalobkyňa uzavrela dňa 12.4.2012 so žalovaným Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A 6255792, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobkyňa prideliť žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované žalobkyňou. Na základe Dodatku k tejto zmluve žalobkyňa odpredala žalovanému mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie Samsung Galaxy Mini Black. Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý toho, že mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za akciovú cenu 1,00 euro, hoci jeho predajná cena predstavovala 125,00 eur a zaviazal sa užívať služby žalobkyne po dobu viazanosti 24 mesiacov dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku spôsobilo, že žalobkyňu vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Žalobkyňa dňa 17.5.2012 uzavrela so žalovaným Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A 6286051, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy prideliť žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované žalobkyňou. Na základe Dodatku k tejto zmluve žalobkyňa odpredala žalovanému mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie Nokia C6 white. Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý toho, že mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za akciovú cenu 1,00 euro, hoci jeho predajná cena predstavovala 220,00 eur a zaviazal sa užívať služby žalobkyne po dobu viazanosti 24 mesiacov dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku spôsobilo, že žalobkyňu vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Dňa 17.5.2012 žalobkyňa uzavrela so žalovaným Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A 6309829, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobkyňa prideliť žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožňuje využívať telekomunikačné služby

poskytované žalobkyňou. Na základe Dodatku k tejto zmluve žalobkyňa odpredala žalovanému mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie ZTE Light Tab 2. Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý toho, že mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za akciovú cenu 19,00 eur, hoci jeho predajná cena predstavovala 249,00 eur. Žalovaný sa zaviazal užívať služby žalobkyne po dobu viazanosti 24 mesiacov dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku spôsobilo, že žalovanej vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Žalovaný taktiež riadne a včas nezaplatil cenu poskytovaných služieb vo výške 176,95 eur vyfakturovaných v období apríl 2012 až jún 2012. Žalobkyňa pokusom o pokonávku zo dňa 23.8.2012 mu oznámila sumu neuhradených faktúr, ako aj sumu, ktorú žiada vrátiť za mobilné telefóny. Pohľadávka žalobkyne teda pozostáva z uplatnenej škody vo výške 573,00 eur ako rozdielu medzi predajnou cenou mobilných telefónov / telekomunikačných zariadení a akciovou cenou a vo zvyšku 176,95 eur sa jedná o uhradenie služieb, ktoré žalovaný využíval v mesiacoch apríl 2012 až jún 2012, pričom za ne nezaplatil vyfakturovanú sumu. Čo sa týka právnej kvalifikácie uplatneného nároku je nepochybné, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným Zmluvy č. A6255792, A6286051 a A6309829 ako aj Dodatky k týmto zmluvám. V zmysle predmetných zmlúv žalobkyňa poskytla žalovanému SIM karty, ktoré mu umožnili využívať telekomunikačné služby poskytované žalobkyňou a na základe dodatkov mu boli odpredané mobilné zariadenia v hodnote 125,00 eur za akciovú cenu 1,00 euro, v hodnote 220,00 eur za akciovú cenu 1,00 euro a v hodnote 249,00 eur za akciovú cenu 19,00 eur. Povinnosťou žalovaného bolo platiť úhradu za poskytované služby. Povinnosť zo zmlúv a to riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období apríl 2012 až jún 2012, vo výške 176,95 eur pričom vo zvyšku sa jedná o nárok z titulu náhrady škody, ktorá škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného zariadenia. Okrem uvedenej škody jej vznikli aj ďalšie škody, a to napr. zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky. Z dôvodu náročnosti dokazovania si však žalobkyňa tieto škody neuplatnila. So sumou 749,95 eur sa žalovaný dostal do omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie (6.9.2012), a preto je povinný zaplatiť žalobkyňi aj požadované úroky z omeškania, na ktoré má táto nárok od 7.9.2012 a ktoré si uplatnila v správnej výške. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., keď žalobkyňi, ktorá mala vo veci úspech v celom rozsahu, priznal náhradu trov konania za súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 44,50 eur a právnenému zástupcovi žalobkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur, a to: za 2 úkony po 51,45 eur + 2 x režijný paušál po 7,81 eur + DPH 20%.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného (ktorý vstúpil do konania až v štádiu konania odvolacieho) a to vo veci samej týkajúcej sa nároku na náhradu škody v sume 573 eur, úroku z omeškania z takejto sumy a v časti o trovách konania. Uviedol, že v konaní si žalobkyňa uplatňovala dva samostatné nároky a to za neuhradené služby a náhradu škody. Dôvodil, že uplatňovať si v súdnom konaní nárok na náhradu škody predpokladá zisťovať všeobecné podmienky zodpovednosti za škodu, avšak v prejednávanej veci nebolo súdom dostatočne vykonané dokazovanie ohľadom jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, však podľa názoru vedľajšieho účastníka nemôže spôsobiť žalobkyňi žiadnu škodu, žalovaný kúpnu cenu takto dojednanú zaplatil, preto považoval rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a navrhol, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobu v časti prevyšujúcej sumu 176,95 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne od 7.9.2012 do zaplataenia zamietne a o trovách konania rozhodne tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania s tým, že žalobkyňi bude uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 92,44 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ O. s. p. vec v medziach odvolania (teda vo veci samej týkajúcej sa sumy 573 eur, úroku z omeškania z takejto sumy a trov konania, v ktorej malo rozhodnutie povahu rozhodnutia závislého na napadnutom rozhodnutí vo veci samej) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože tu nevznikla potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, súd prvého stupňa prejednal i rozhodol túto vec na pojednávaní, nešlo tu o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávanie odvolacieho súdu si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem), pričom dospel k záveru, že rozsudok v napadnutých častiach nemožno považovať za vecne správny.

Podľa § 93 ods. 1 O. s. p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť

manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu a napokon podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 93 ods. 3 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014, do konania vstúpi (vedľajší účastník) buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 O. s. p. v aktuálnom znení do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu (podľa pozn. 10b/ v O. s. p. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov), súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 6 O. s. p. v aktuálnom znení, vedľajší účastník môže podať odvolanie alebo dovolanie, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V ostatných prípadoch môže vedľajší účastník podať odvolanie alebo dovolanie len so súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.

Odvolací súd je toho názoru, že i keď novelizácia O. s. p. vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa O. s. p. v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, nemá prechodné ustanovenia, nemožno novelizované ustanovenie § 93 ods. 3 a novozavedené ustanovenie odseku 6 rovnakého paragrafu i zákona vykladať tak, že by sa aj relevancia úkonu vykonaného do 31.12.2014 podmieňovala úkonom (v prejednávanej veci súhlasom účastníka - žalovanej), ktorý v čase jeho vykonania (i tu rozmer do 31.12.2014 vrátane) nebol potrebný.

Novelizáciou nedotknuté ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. totiž dopadá na situácie, v ktorých si navzájom odporujú úkony vedľajšieho a hlavného účastníka. Logicky preto musí existovať úkon vedľajšieho účastníka (napríklad odvolanie) a aspoň jeden tomuto úkonu vedľajšieho účastníka odporujúci úkon hlavného účastníka. Iba vtedy súd pristúpi (môže pristúpiť) k posúdeniu úkonov vedľajšieho účastníka „po uvážení všetkých okolností“. Takéto posúdenie preto neprichádza teda do úvahy vtedy, ak vedľajším účastníkom konania podporovaný účastník (tzv. hlavný) žiadny úkon neurobí, keďže úkonom (konaním) nie je nekonanie účastníka. To, že žalovaná v prejednávanej veci nezaujala žiadne stanovisko k odvolaniu vedľajšieho účastníka, nemožno interpretovať tak, že vyjadrila nesúhlas s týmto úkonom. V prípade, ak zákonom predpokladaný konflikt nenastal, nemá sa oň súd pričiňovať nadbytočným vyzývaním na prejavenie súhlasu alebo nesúhlasu účastníka k úkonom vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd tak aj v prejednávanej veci musel mať za to, že vedľajší účastník je oprávnený podať odvolanie aj vtedy, ak ním podporovaný účastník s odvolaním nevyjadril nesúhlas.

Podľa § 201 O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

V prejednávanej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej na jednej strane (ako žalobkyňa) vystupuje dodávateľka a na druhej strane (ako žalovaná) spotrebiteľka. Zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by v takejto veci z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníčkou (žalovanou) a vedľajším účastníkom.

Ustanovenie § 201 vety druhej O. s. p. v spojení s § 93 O. s. p. v znení do 31.12.2014 vrátane však nemožno vykladať absolútne a bezvýnimočne tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania.

Táto podmienka má totiž svoje opodstatnenie len pri vedľajšom účastníctve podľa § 93 ods. 1 O. s. p., teda tam, kde môže nastať stav konkurencie záujmov hlavného a vedľajšieho účastníka, nie teda i pri vedľajšom účastníctve podľa § 93 ods. 2 O. s. p. - kde naopak vedľajší účastník háji záujmy často nečinného hlavného účastníka.

Relevantná rozhodovacia prax súdov pritom zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka vyjadril súhlas. Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Pokiaľ tento účastník vyjadril v konaní svoju vôľu tým, že sa vzdal odvolania, nemôže ho podať ani vedľajší účastník.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že vedľajší účastník bol oprávnenou osobou na podanie odvolania a to vo veci samej aj v časti trov konania.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 11C/24/2014 bolo uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 749,95 eur a príslušenstvo.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti veci samej (573 eur a príslušenstvo) a tiež v časti trov konania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa v napadnutej časti veci samej nezistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec i nesprávne právne posúdil.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 176,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 7.9.2012 do zaplatenia je právoplatný, a preto odvolací súd jeho správnosť neskúmal (§ 206 ods. 2 a 3 O. s. p.).

Zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa vyplýva, že medzi žalobkyňou ako poskytovateľkou a žalovaným došlo k platnému uzatvoreniu zmlúv o pripojení, na základe ktorých poskytovateľka vypožičala žalovanému SIM karty, ktoré mu umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované žalobkyňou a odpredala mu vyššie špecifikované koncové telekomunikačné zariadenia.

Odvolací súd sa v rozsahu uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 176,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 7.9.2012 do zaplatenia stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, keď žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a platby za dodané služby nezaplatil.

Je však zrejmé, že zmluvy o pripojení v znení dodatkov k nim, uzavreté účastníkmi možno charakterizovať ako spotrebiteľské zmluvy a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri ich uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto je na právny vzťah založený zmluvami o pripojení potrebné aplikovať príslušné ustanovenia O. z. o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. O. z.).

Spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, ale príslušné ustanovenia O. z. je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o vzťah občianskoprávny alebo obchodnoprávny.

Žalobkyňa sa domáhala nároku vo výške škody, ktorá jej vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, ktorá škoda predstavuje rozdiel medzi jeho predajnou cenou a jeho akciovou cenou, t. j. predstavuje škodu, ktorú jej žalovaný spôsobil tým, že ho získal za zvýhodnenú cenu oproti cene trhovej tak, že podpisom sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Súd prvého stupňa sa však nevenoval dokazovaniu, ani vysvetleniu skutočnosti, prečo žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu, v ktorých uviedla kúpnu cenu 1 eur (resp. 19 eur) za koncové telekomunikačné zariadenie a v konaní pred súdom už žiada sumu, za ktorú predáva predmetné zariadenia obvykle, t. j. nie pri podpise zmluvy o pripojení. Žalobkyňa neuvádza, že by bola k uzavretiu zmluvy o pripojení hocikým spôsobom nútená, zmluva bola výsledkom konsenzu oboch zmluvných strán a žiadna zo strán nemala výhrady. Cenu predmetného zariadenia dokonca určila sama žalobkyňa, keďže sa jedná o formulárovú zmluvu, ktorej znenie žalovaný nemohol nijako ovplyvniť.

Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o pripojení (resp. všeobecných podmienok) nevyplýva, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti - a to ktoroukoľvek zo strán - sa bude cena poskytnutých zariadení meniť z ceny ponúkanej (akciovej) na cenu obvyklú, či trhovú. Takto uplatnenú škodu nemožno považovať za škodu v pravom slova zmysle, ale skôr za obdobu zmluvnej pokuty, ktorú je potrebné považovať za jednoznačne neprimeranú sankciu, pretože nezohľadňuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia úhrady za poskytnuté služby dôjde k ukončeniu zmluvy, napr. mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t. j. či nezaplatí napr. len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že stanovenie cien predmetných zariadení bolo len obchodnou politikou žalobkyne. Predaj zariadení za cenu nižšiu ako je ich skutočná trhovú cenu, je výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobkyňou a žalovaným a tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobkyne menený prehodnotením rozhodnutia, ak sa nespĺnia očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladala.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej, týkajúcej sa sumy 573 eur a úroku z omeškania z takejto sumy, ako aj v časti trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec v týchto častiach podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou súdu prvého stupňa tak bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O. s. p. viazaný, v prípade potreby doplniť dokazovanie, výsledky konania podľa § 132 O. s. p. náležite zhodnotiť a až následne opätovne rozhodnúť o zostávajúcej časti veci samej, o trovách konania a tiež o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.), to samozrejme i s vypravením nového rozhodnutia aj odôvodnením obsahujúcim patrične odpovede na všetky relevantné otázky (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.